

[H. C. Toft.]

kunne blive tid til en bedre behandling af forslagene, der så kunne få virkning til næste år, og under disse omstændigheder har vi fundet det rigtigt gennem ændringsforslag at fremføre det, vi mente ville være det rigtige, når lovgivningen på denne hurtige måde skal føres gennem tinget.

Gennemførelse af vore ændringer vil betyde, at amtsejendomsskatterne bortfalder, og at det udskrivningsbehov, som amterne i fremtiden vil have efter at have fået et tilskud fra staten på 100 mill. kr., skal dækkes gennem en personskat til amtet. Vore ændringsforslag til den kommunale ejendomsskattelov betyder en fiksering af ejendomsskatterne på det nuværende niveau og en aftrapning for de kommuners vedkommende, der har en højere promille end 25, indtil de kommer derned, hvorefter de stilles frit til at bevæge sig mellem 0 promille og 25 promille, medens de kommuner, der i dag har en lavere promille end 25, ikke må gå højere op end sidste år, og til grund for beregningen skal lægges det, der blev udskrevet i 1960-61, altså ikke den nye vurdering.

Vore forslag betyder en virkelig lettelse for landbrugserhvervet, en virkelig lettelse af særbeskatningen. Derigennem åbnes der mulighed for, at landbruget i højere grad kan få de mange investeringer, det står over for, forrentet; det beløb, der i dag opkræves som ejendomsskatte til forrentning af en samfundsprioritet, en første-prioritet, frigives til forrentning af den investering, der skal finde sted.

Såfremt vore ændringsforslag vedtages her i tinget, vil vi stemme for lovforslagene om ejendomsskatterne; ellers kan vi ikke medvirke til deres gennemførelse.

Jeg vil gerne i tilslutning til det ærede medlem hr. Thisted Knudsens bemærkninger vedrørende ankenævnet sige, at det konservative folkeparti deler den af ham nævnte opfattelse.

Vore ændringsforslag betyder altså en lettelse for landbrugserhvervet, og de betyder en nedsættelse af udgiften til bolig, en nedsættelse af boligskatte, sådan som jeg før viste det med et eksempel fra Københavns omegn. Det modsatte af, hvad vi tilstræber, er det, regeringen tilstræber.

Regeringens forslag om folkepensions-

enkepensionsudgiftens overgang til staten vil vi stemme for, selv om vi med vort forslag til folketingsbeslutning havde ønsket en anden løsning, idet vi havde foreslået, at den andel af kommunernes udgifter til folkepension, som går over den mellemkommunale refusion, skulle nedsættes med en tredjedel. Hvis man havde gennemført vort forslag herom, havde det betydet, at man i højere grad var kommet de unge bysamfund, dem, der er under udvikling og har mange og store udgifter til andre formål, til hjælp. Det er bl. a. i disse kommuner, man har den store boligudgift, fordi man dér har de nye ejendomme, der er bygget i en dyrere tid.

Vi vil også stemme for lovforslaget om spiritusafgifternes overgang til staten, og vi noterer med tilfredshed, at den højtærede finansminister tager sit lovforslag om at fratage kommunerne deres part af forlystelsesafgiften tilbage.

De forslag, der skal til afstemning vedrørende ejendomsbeskatningen, regeringens og vore ændringsforslag, viser på afgørende områder et dybtgående skel i synspunkter. Medens vi ønsker at fjerne ejendomsskatterne til amtet, at forhindre dem i at stige i kommunerne og i mange kommuner at sænke dem samt at fjerne ejendomsskatten til staten, sådan som vi sidste år stillede forslag om det — alt sammen forslag, der vil fjerne forlodsbeskatningen af landbrugsproduktionen og åbne mulighed for landbruget til at få løst investeringsopgaver — så er det, regeringen byder landbruget, blot en narresut, en luns kød, kastet ud for at blive fri for de evige krav om at få ejendomsbeskatningen fjernet, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen før sagde. Hvad består denne luns kød af? Det vil for mange vise sig, at det blot var en oppustet fedtblære uden indhold, thi med de stigende udskrivningsbehov i kommunerne og amterne vil den lettelse, man vifter med i kroner og øre — og hvorfra også skal trækkes den i kraft af den nye vurdering øgede statsgrundskyld — kun vise sig at være af uvæsentlig betydning.

For den anden gruppe af befolkningen, som vi ønskede at ændre forholdene for, nemlig ejere af parcelhuse såvel som lejere i udlejningsejendomme, for hvem vi ønskede at nedsætte udgiften til bolig, går det